

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-04642
Otsuse kuupäev 28.06.2026
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Snabb OÜ (12801774)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühistamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse (TKS § 60 lg 2).

Asjaolud:

Tarbija parkis 27.02.2026 Tartus Ravila tn 19 parkimisalal X158. Kaupleja määras tarbijale leppetrahvi summas 45 eurot selgitusega Parkimine keelatud alal.

Tarbija esitas trahvi kohta vaide vale rikkumise kirjelduse põhjendusel. Tarbija hinnangul tegemist ei olnud keelualaga - parkimine oli lubatud, kuid nõudis parkimiskella kasutamist.

Tarbija leiab, et kaupleja nõue on alusetu ning kaupleja kasutab oma tegevuses eksitavaid ja agressiivseid kauplemisvõtteid.

Muu hulgas esitas tarbija kauplejale järgmised etteheited:

- Leppetrahvil on rikkumise kirjeldus „Parkimine keelatud alal“, mis on liikluseaduse rikkumise kirjeldus, mitte lepingurikkumine;
- Snabb tugineb liikluseadusele nr 384, kuigi liiklusmärk ei saa iseseisvalt olla eraõigusliku leppetrahvinõude alus ega asendada lepingutingimusi ning liiklusmärgi rikkumine on väärtetu;
- Infotahvel asub parklas sees, kõnnitee ääres muruplatsil, ning selle sisu ei ole võimalik lugeda autoaknast ega ilma sõidukist väljumata. Infotahvlist autoga möödudes ei ole võimalik aru saada, et tegemist on eraparkla tingimusi sisaldava infotahvliga, kuna selle tähendus selgub alles siis, kui inimene seisab vahetult tahvli ees ja loeb selle teksti. Trahv tehti 1–2 minuti jooksul, mis ei võimaldanud tingimustega tutvuda. Selline paigutus ei võimalda juhul tingimustega tutvuda enne parkimisotsuse tegemist;

- Infotahvel ei sisalda konkreetseid tingimusi, mis võimaldaksid tarbijal mõista, mis tingimused parklas kehtivad;

- Leppetrahv 45 eurot on ebamõistlik olukorras, kus parkimistingimused ei olnud selgelt ja arusaadavalt esitatud, tarbijale ei jäetud mõistlikku aega tingimustega tutvumiseks ja nõude õiguslik alus on olnud vastuoluline ja muutuv.

Kaupleja seisukoht:

Parkimistingimused on saanud parkimislepingu osaks ning Parkimistingimused on selged ja arusaadavad.

Leppetrahvi nõude aluseks on Parkimistingimuste rikkumine ning tegemist ei ole väärteo eest määratud rahatrahviga.

Tarbija on oma kaebuses õigesti leidnud, et liiklusreeglite rikkumine ei ole iseseisvalt eraõigusliku leppetrahvi nõude alus ning selliste reeglite rikkumine võib kaasa tuua LS kohaselt väärteokaristuse. Küll aga võib liiklusemärgi rikkumise eest nõuda ka eraõiguslikku leppetrahvi, kui sellise rikkumise eest on kokku lepitud leppetrahv pooltevahelises lepingus (VÕS § 158 lg 1). Parkimistingimuste kohaselt on sõidukijuht kohustatud järgima muuhulgas Parklas asuvaid märke ning seda kohustust on Tarbija rikkunud. Parkla sissesõiduteedel asuvad liiklusemärgid parkimiskeelu ala kohta, mille suhtes on sätestatud erand “välja arvatud Tartu Ülikooli liikmed ja külalised parkimiskellaga 3h või parkimisloaga”. Tarbija ei kuulu nimetatud erandi alla, sest Snabb OÜ poolt tuvastatud asjaolude kohaselt puudus Tarbijal Parklas parkides Tartu Ülikooli parkimisluba ning Tarbija ei olnud fikseerinud ka parkimise alustamise aega parkimiskellaga, saamaks loa lühiajaliseks parkimiseks.

Kuna Tarbija parkis Parklas ilma Tartu Ülikooli parkimisloata ega fikseerinud parkimise algusaega parkimiskellaga, siis oli tema jaoks parkimine Parkimistingimuste kohaselt Parklas keelatud, mistõttu oli ka rikkumise kirjeldus korrektne.

Leppetrahvi nõue ei ole ebaproportsionaalne.

Tarbijale on juhtumi asjaolusid selgitatud ning Snabb OÜ ei ole kasutatud eksitavaid ega agressiivseid kauplemisvõtteid

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, olles tutvunud vaidluse aluseks olevate asjaolude, poolte seisukohtade ning esitatud tõenditega, jätab tarbija avalduse rahuldamata.

Poolte vahel ei ole vaidlust selles, et tarbija sõiduk viibis 27.02.2026 Tartus asuval parkimisalal ning kaupleja väljastas tarbijale leppetrahvinõude nr 862976 summas 45 eurot. Samuti ei ole poolte vahel vaidlust selles, et kontrollimise hetkel puudus sõidukil parkimiskell ning sõidukile ei olnud registreeritud parkimisõigust.

Tarbija on seisukohal, et leppetrahvinõue ei ole õiguspärane. Tarbija hinnangul ei olnud parkimistingimused enne parkimisotsuse tegemist piisavalt selged ega kättesaadavad. Tarbija leiab, et parkimisala märgistus oli eksitav ning parkimisõiguse tingimused tulenesid erinevatest allikatest. Lisaks on tarbija viidanud sellele, et leppetrahvinõudel kasutatud sõnastus „Parkimine keelatud alal“ ei kirjelda täpselt väidetavat lepingurikkumist.

Kaupleja vaidleb nõudele vastu ning leiab, et parkimisala oli nõuetekohaselt tähistatud. Kaupleja selgituste kohaselt paiknesid parkimisala sissepääsul liiklusmärk „Parkimiskeelu ala“, erandit selgitav lisateave, eraparkla tähistus ning viide parkimistingimustele. Kaupleja hinnangul oli tarbijal võimalik tingimustega tutvuda ning sõiduki parkimisega sõlmis tarbija parkimislepingu. Kaupleja leiab, et rikkumine seisnes parkimisõiguse puudumises.

Vastavalt VÕS § 8 lg-le 1 tekib võlasuhe muu hulgas lepingu sõlmimisest. VÕS § 9 lg 1 kohaselt sõlmitakse leping pakkumuse esitamise ja sellele nõustumuse andmisega. VÕS § 16 lg 1 kohaselt on pakkumus lepingu sõlmimise ettepanek, mis on piisavalt määratletud ja väljendab pakkumuse esitaja tahet olla nõustumuse korral õiguslikult seotud. VÕS § 20 lg 1 kohaselt võib nõustus olla väljendatud ka teoga, kui see on asjaolusid arvestades tavapärane.

Komisjon leiab, et kaupleja väljendas parkimisala tähistuse ja parkimistingimuste kaudu pakkumust sõlmida parkimisleping tingimustel, mille kohaselt oli kõnealusel alal parkimine lubatud üksnes parkimisõiguse olemasolul või külalistel parkimiskella kasutamisel kuni kolmeks tunniks. Tarbija väljendas sõiduki parkimisalale jätmisega nõustumust nimetatud tingimustega ning poolte vahel tekkis parkimisleping. VÕS § 35 lg 1 kohaselt on tüüptingimused lepingu tingimused, mis on eelnevalt välja töötatud kasutamiseks määramata hulga lepingute sõlmimisel. Parkimisala kasutamise tingimused on käsitatavad tüüptingimustena. VÕS § 37 lg 1 kohaselt loetakse tüüptingimused lepingu osaks, kui nende kasutaja viitab enne lepingu sõlmimist või selle sõlmimise ajal selgelt tingimuste olemasolule ja teisel poolel on mõistlik võimalus nende sisust teada saada.

Komisjon ei nõustu tarbija väitega, et tal puudus võimalus parkimistingimustega tutvuda. Menetluses esitatud fotodest nähtub, et parkimisala sissepääs oli tähistatud liikluskorraldusvahenditega, eraparkla tähistusega ning viitega parkimistingimustele. Samuti paiknesid parkimisalal infotahvlid, millelt oli võimalik saada teavet parkimisõiguse tingimuste kohta. VÕS § 37 lg 1 kohaldamisel ei ole määrav, kas lepingupool tingimustega tegelikult tutvus, vaid kas talle anti mõistlik võimalus nende sisust teada saada. Komisjon ei pea usutavaks tarbija väidet, et tarbija ei näinud parkimistingimusi. Kui tarbija väide vastab tõele, siis tuleb tarbijal olla liikluses edaspidi tähelepanelikum.

Tarbija on väitnud, et parkimisõiguse tingimused tulenesid erinevatest allikatest. Komisjon ei pea seda asjaolu määravaks. VÕS § 29 lg 1 kohaselt tuleb lepingu tõlgendamisel lähtuda eelkõige lepingupoolte ühisest tegelikust tahtest ning selle puudumisel mõista lepingut nii, nagu mõistlik isik seda samadel asjaoludel mõistma pidi. Komisjon leiab, et mõistlikule parkijale pidi parkimisala tähistusest tervikuna olema arusaadav, et tegemist ei olnud vabalt kasutatava avaliku parkimisalaga ning parkimine oli lubatud üksnes kindlatel tingimustel.

Komisjon ei nõustu ka tarbija seisukohaga, et leppetrahvinõudel kasutatud sõnastus „Parkimine keelatud alal“ muudaks kaupleja nõude õigusvastaseks. Kuigi komisjoni hinnangul oleks rikkumise kirjeldus võinud olla täpsem ja selgem, ei ole leppetrahvinõudel märgitud rikkumise

lühikirjeldus käsitletav tüüptingimused VÕS § 35 tähenduses. Seetõttu ei kohaldu sellele tüüptingimuste tõlgendamise regulatsioon, millele tarbija on tuginenud. Komisjon märgib, et kaupleja on tarbija vaide menetlemisel selgitanud, et nõude aluseks oli sõiduki viibimine parkimisalal ilma parkimisõigust tõendava loa või parkimiskellata. Seetõttu oli tarbijale menetluse käigus arusaadav, millist käitumist kaupleja parkimislepingu rikkumisena ette heitis. Selle üle, et kaupleja nõuab tarbijalt leppetrahvi ning tahteavaldus on jõudnud taribjani, vaidlust ei olnud. Järelikult on asjakohatud tarbija viide TsÜS §-le 71 lg 1, mille kohaselt kindlale isikule tehtud tahteavaldus loetakse tehtuks sellise sisuga, nagu see kätte saadi.

Asjakohatu on tarbija viide komisjoni 07.08.2025 otsusele nr 19-1/25-05275-001, kuivõrd viidatud lahendis jõudis komisjon järeldusele, et poolte vahel puudus kehtiv leping, mistõttu ei olnud võimalik tarbijale lepingurikkumist ette heita. Praegusel juhul on ilmne, et pooled on sõlminud lepingu, kuivõrd parklas paiknesid parkimistingimused, millel on selgelt märgitud, et parkimistasu suurus, parkimistasu maksmise tingimused ning parkimisloa kasutamise tingimused on välja toodud parkla infotahvil või kaupleja mobiilirakenduses. Samuti tuleneb parkimistingimustest, et lepingu rikkumise korral kohustub Sõidukijuht tasuma Operaatorile leppetrahvi 55 eurot. Leppetrahvi tasumine ei asenda parkimistasu maksmist. VÕS § 100 lg 1 mõttes on kohustuse rikkumine võlasuhtes kohustuse täitmata jätmine, mittekohane täitmine või kohustuse täitmisega viivitamine.

Tarbija ei ole väitnud ega tõendanud, et kontrollimise hetkel oleks tal olnud kehtiv parkimisõigus või nõuetekohaselt kasutatud parkimiskell. Seega ei ole vaidluse all, et tarbija sõiduk viibis parkimisalal ilma parkimisõigust omamata. VÕS § 158 lg 1 kohaselt on leppetrahv lepingus ettenähtud rahasumma, mille lepingut rikkunud pool peab maksma kahjustatud poolele. Kuna poolte vahel tekkis parkimisleping, parkimisõiguse olemasolu oli lepingu tingimus ning tarbija ei järginud nimetatud tingimusi, oli kauplejal õigus rakendada parkimislepingu tingimustes ette nähtud leppetrahvi. Leppetrahvi suurus on komisjoni hinnangul ka proportsionaalne.

Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbija on lepingut rikkunud ning seetõttu oli kauplejal õigus tarbijale väljastada leppetrahv.

Ülaltoodust tulenevalt jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/